

Reise nach Jerusalem über Cäsarea

¹Nachdem wir uns von ihnen getrennt hatten, legten wir ab und kamen geradewegs nach Kos und am folgenden Tage nach Rhodos und von da nach Patara.²Und als wir ein Schiff fanden, das nach Phönizien fuhr, stiegen wir ein und fuhren ab.³Als aber Zypern in Sicht kam, ließen wir es linker Hand liegen und fuhren nach Syrien und kamen in Tyrus an; denn dort sollte das Schiff die Ware ausladen.⁴Und als wir nun die Jünger fanden, blieben wir sieben Tage dort. Die sagten Paulus durch den Geist, er solle nicht hinauf nach Jerusalem ziehen.⁵Und es geschah, nachdem wir die Tage zugebracht hatten, da machten wir uns auf und reisten weiter. Und sie geleiteten uns alle mit Frauen und Kindern bis hinaus vor die Stadt, und wir knieten nieder am Ufer und beteten.⁶Und als wir uns voneinander verabschiedet hatten, bestiegen wir das Schiff; jene aber wandten sich wieder heimwärts.

⁷Wir fuhren von Tyrus ab und beendeten unsere Seefahrt in Ptolemais, begrüßten die Brüder und blieben einen Tag bei ihnen.⁸Am nächsten Tag zogen wir, die Paulus begleitet haben, weiter und kamen nach Cäsarea und gingen in das Haus Philippus, des Evangelisten, der einer der sieben war, und blieben bei ihm.⁹Der hatte vier Töchter, die waren Jungfrauen und weissagten.¹⁰Und als wir mehrere Tage dabliefen, kam ein Prophet aus Judäa herab, mit Namen Agabus.¹¹Der kam zu uns und nahm den Gürtel des Paulus und band sich die Hände und Füße und sprach: Das sagt der Heilige Geist: Den Mann,

السفر إلى أورشليم عبر قيصرية

¹وَلَمَّا انْقَضَتْ عَنْهُمْ أَقْلَعْنَا وَجِئْنَا مُتَوَجِّهِينَ بِالسَّيْفَامَةِ إِلَى كُوسَ وَفِي الْيَوْمِ الثَّالِي إِلَى رُودُسَ، وَمِنْ هُنَاكَ إِلَى بَاتَرَا،²فَإِذْ وَجَدْنَا سَفِينَةً عَابِرَةً إِلَى فِينِيقِيَّةٍ صَعَدْنَا إِلَيْهَا وَأَقْلَعْنَا.³ثُمَّ أَطْلَعْنَا عَلَى قُبْرَسَ وَتَرَكْنَاهَا بِسَرَّةٍ وَسَافَرْنَا إِلَى سُورِيَّةٍ وَأَقْبَلْنَا إِلَى صُورَ لِأَنَّ هُنَاكَ كَانَتْ السَّفِينَةُ تَصْعُقُ وَتَسْقَاهَا.⁴وَإِذْ وَجَدْنَا التَّلَامِيذَ مَكْنُتًا هُنَاكَ سَبْعَةَ أَيَّامٍ. وَكَانُوا يَقُولُونَ لِبُولَسَ بِالرُّوحِ أَنْ لَا يَصْعَدَ إِلَى أُورُشَلِيمَ.⁵وَلَكِنْ لَمَّا اسْتَكْمَلْنَا الْأَيَّامَ خَرَجْنَا ذَاهِبِينَ وَهُمْ جَمِيعًا يُسَيِّعُونَنَا مَعَ النِّسَاءِ وَالْأَوْلَادِ إِلَيَّ خَارِجَ الْمَدِينَةِ، فَجَنَوْنَا عَلَى رُكْبَتَا عَلَى الشَّاطِئِ وَصَلَّيْنَا.⁶وَلَمَّا وَدَعْنَا بَعْضُنَا بَعْضًا صَعَدْنَا إِلَى السَّفِينَةِ، وَأَمَّا هُمْ فَارْجَعُوا إِلَى خَاصَّتِهِمْ.

⁷وَلَمَّا اكْمَلْنَا السَّفَرَ فِي الْبَحْرِ مِنْ صُورَ أَقْبَلْنَا إِلَى بُولَافِيَسَ فَسَلَّمْنَا عَلَى الْإِخْوَةِ وَمَكْنُتًا عِنْدَهُمْ يَوْمًا وَاحِدًا. ثُمَّ خَرَجْنَا فِي الْعَدِ نَحْنُ رُقَقَاءَ بُولَسَ وَجِئْنَا إِلَى قَيْصَرِيَّةٍ فَدَخَلْنَا بَيْتَ فِيلِئُسَ الْمُبَشِّرِ، إِذْ كَانَ وَاحِدًا مِنَ السَّيِّئَةِ، وَأَقَمْنَا عِنْدَهُ.⁹وَكَانَ لِهَذَا أَرْبَعُ بَنَاتٍ عَذَارَى كُنَّ يَسَبَّانَ.¹⁰وَبَيْنَمَا نَحْنُ مُقِيمُونَ أَيَّامًا كَثِيرَةً انْخَدَرَ مِنَ الْيَهُودِيَّةِ نَبِيٌّ اسْمُهُ أَغَابُوسَ. فَجَاءَ إِلَيْنَا وَأَخَذَ مِنْطَقَةَ بُولَسَ وَرَبَطَ يَدَيْ تَفْسِهِ وَرَجْلَيْهِ وَقَالَ: هَذَا يَقُولُهُ الرُّوحُ الْقُدُسُ: الرَّجُلُ الَّذِي لَهُ هَذِهِ الْمِنْطَقَةُ هَكَذَا سَيَرْبِطُهُ الْيَهُودُ فِي أُورُشَلِيمَ وَيُسَلِّمُونَهُ إِلَى أَيْدِي الْأَمَمِ.¹²فَلَمَّا سَمِعْنَا هَذَا صَلَّيْنَا إِلَيْهِ نَحْنُ وَالَّذِينَ مِنَ الْمَكَانِ أَنْ لَا يَصْعَدَ إِلَى أُورُشَلِيمَ.¹³فَأَجَابَ بُولَسَ: مَاذَا تَفْعَلُونَ؟ تَبْكُونَ وَتَكْسِرُونَ قَلْبِي؟ لِأَنِّي مُسْتَعِدٌّ لَيْسَ أَنْ أُرْبِطَ فَقَطْ بَلْ أَنْ أَمُوتَ أَيْضًا فِي أُورُشَلِيمَ لِأَجْلِ اسْمِ الرَّبِّ يَسُوعَ.¹⁴وَلَمَّا لَمْ يُفْعَ سَكْنَتَا قَائِلِينَ: لَتَكُنْ مَشِيئَةُ الرَّبِّ.¹⁵وَبَعْدَ تِلْكَ الْأَيَّامِ تَأَهَّبْنَا وَصَعَدْنَا إِلَى أُورُشَلِيمَ،¹⁶وَجَاءَ أَيْضًا مَعَنَا مِنْ قَيْصَرِيَّةٍ أَنَاسُ مِنَ التَّلَامِيذِ ذَاهِبِينَ بِنَا إِلَى مَنَاسُونَ، وَهُوَ رَجُلٌ قُبْرِسِيُّ، تَلْمِيزٌ قَدِيمٌ، لِيُثَرِّلَ عِنْدَهُ.

الرَّسُولُ بُولَسُ فِي أُورُشَلِيمَ

¹⁷وَلَمَّا وَصَلْنَا إِلَى أُورُشَلِيمَ قَبِلْنَا الْإِخْوَةَ بِفَرَحٍ.¹⁸وَفِي الْعَدِ دَخَلَ بُولَسُ مَعَنَا إِلَى يَعْقُوبَ وَخَصَرَ جَمِيعَ الْمَسَاحِ. فَتَبَعَدَ مَا سَلَّمَ عَلَيْهِمْ طِفْقَ بُحْدَتِهِمْ سَبِينًا فَسَبِينًا بِكُلِّ مَا فَعَلَهُ اللَّهُ بَيْنَ الْأَمَمِ بِوَاسِطَةِ خِدْمَتِهِ.²⁰فَلَمَّا سَمِعُوا كَانُوا يُمَجِّدُونَ الرَّبَّ، وَقَالُوا لَهُ:

dem dieser Gürtel gehört, werden die Juden in Jerusalem so binden und überantworten in die Hände der Heiden.¹² Als wir aber das hörten, baten wir und die aus dem Ort, dass er nicht nach Jerusalem hinaufgehe.¹³ Paulus aber antwortete: Was macht ihr, dass ihr weint und brecht mir mein Herz? Denn ich bin bereit, nicht allein mich binden zu lassen, sondern auch zu sterben in Jerusalem für den Namen des HERRN Jesus.¹⁴ Da er aber sich nicht überreden ließ, schwiegen wir und sprachen: Des HERRN Wille geschehe.

¹⁵ Und nach diesen Tagen machten wir uns fertig und zogen hinauf nach Jerusalem.¹⁶ Es kamen aber mit uns auch einige Jünger aus Cäsarea und führten uns zu einem gewissen Mnason aus Zypern, einem alten Jünger, bei dem wir zu Gast sein sollten.¹⁷ Als wir nun nach Jerusalem kamen, nahmen uns die Brüder gerne auf.

Paulus bei Jakobus in Jerusalem

¹⁸ Am nächsten Tag aber ging Paulus mit uns zu Jakobus, und es kamen die Ältesten alle dorthin.¹⁹ Und als er sie begrüßt hatte, erzählte er eins nach dem andern, was Gott getan hatte unter den Heiden durch seinen Dienst.²⁰ Als sie aber das gehört hatten, lobten sie den HERRN und sprachen zu ihm: Bruder, du siehst, wie viel tausend Juden gläubig geworden sind, und alle sind Eiferer für das Gesetz;²¹ Ihnen ist aber berichtet worden über dich, dass du alle Juden, die unter den Heiden wohnen, den Abfall vom Gesetz Mose lehrst und sagst, sie sollen weder ihre Kinder beschneiden noch nach den Ordnungen leben.²² Was nun? Auf jeden

أَنْتَ تَرَى، أَتَيْهَا الْأَخْ، كَمْ يُوجَدُ رَبَّوَّةً مِنَ الْيَهُودِ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُمْ جَمِيعاً غَيْرُورُونَ لِلثَّامُوسِ، وَقَدْ أُخْبِرُوا عَنْكَ أَنَّكَ تُعَلِّمُ جَمِيعَ الْيَهُودِ الَّذِينَ بَيْنَ الْأُمَمِ الْإِزْدَادَ عَنْ مُوسَى قَائِلًا: أَنْ لَا يَخْتِنُوا أَوْلَادَهُمْ وَلَا يَسْلُكُوا حَسَبَ الْعَوَائِدِ.²² قَادَا مَاذَا يَكُونُ؟ لَا يَدُّ عَلَى كُلِّ خَالٍ أَنْ يَجْتَمِعَ الْجُمْهُورُ لَأَنَّهُمْ سَيَسْمَعُونَ أَنَّكَ قَدْ جِئْتَ.²³ قَافِعَلْ هَذَا الَّذِي تَقُولُ لَكَ: عِنْدَنَا أَرْبَعَةُ رَجَالٍ عَلَيْهِمْ نَذْرٌ،²⁴ خُذْ هَؤُلَاءِ وَطَهِّرْ مَعَهُمْ وَأَنْفِقْ عَلَيْهِمْ لِيَحْلِفُوا رُؤُوسَهُمْ فَيَعْلَمَ الْجَمِيعُ أَنْ لَيْسَ شَيْءٌ مِمَّا أُخْبِرُوا عَنْكَ بَلْ تَسْلُكُ أَنْتَ أَيْضاً حَافِظاً لِلثَّامُوسِ.²⁵ وَأَمَّا مِنْ جِهَةِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْأُمَمِ فَأَرْسَلْنَا تَجَنُّنَ إِلَيْهِمْ وَحَكَمْنَا أَنْ لَا يَحْقُطُوا شَيْئاً مِثْلَ ذَلِكَ سِوَى أَنْ يُحَافِظُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ مِمَّا دُيِّحَ لِلْأَصْنَامِ وَمِنْ الدَّمِ وَالْمَخْنُوقِ وَالزَّنَا.²⁶ جَبِئِدْ أَخَذَ بُولُسُ الرَّجَالَ فِي الْعِدِّ وَطَهَّرَ مَعَهُمْ وَدَخَلَ الْهَيْكَلُ مُخْبِراً بِكَمَالِ أَيَّامِ التَّطْهِيرِ إِلَى أَنْ يُقَرَّبَ عَنْ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ الْقُرْبَانُ.

القبض على الرسول بولس

²⁷ وَلَمَّا قَارَبَ الْيَوْمَ الْبَاسِعَةَ أَنْ تَتِمَّ رَأَهُ الْيَهُودُ الَّذِينَ مِنْ أَسِيَّا فِي الْهَيْكَلِ فَأَهَاجُوا كُلَّ الْجَمْعِ وَأَلْقُوا عَلَيْهِ الْآبَادِي صَارَخِينَ: يَا أَتَيْهَا الرِّجَالُ الْإِسْرَائِيلِيُّونَ، أَعِيبُوا، هَذَا هُوَ الرَّجُلُ الَّذِي يُعَلِّمُ الْجَمِيعَ فِي كُلِّ مَكَانٍ ضِدَّاً لِلشَّعْبِ وَالثَّامُوسِ وَهَذَا الْمَوْضِعِ، حَتَّى أَدْخَلَ يُونَانِيَّيْنَ أَيْضاً إِلَى الْهَيْكَلِ وَدَنَسَ هَذَا الْمَوْضِعَ الْمُقَدَّسَ.²⁹ لَأَنَّهُمْ كَانُوا قَدْ رَأَوْا مَعَهُ فِي الْمَدِينَةِ ثُرُوفِيْمُسَ الْأَفْسُسِيِّ، فَكَانُوا يَطْفُونُ أَنْ بُولُسَ أَدْخَلَهُ إِلَى الْهَيْكَلِ.³⁰ فَهَاجَبَ الْمَدِينَةَ كُلَّهَا وَتَرَكَضَ الشَّعْبُ وَأَمْسَكُوا بُولُسَ وَجَرَّوهُ خَارِجَ الْهَيْكَلِ وَلِلْوَقْتِ أُغْلِقَتِ الْأَبْوَابُ.³¹ وَبَيْنَمَا هُمْ يَطْلُبُونَ أَنْ يَقْتُلُوهُ تَمَا جَبَرَ إِلَى أَمِيرِ الْكِنْيَةِ أَنْ أَوْرُسَلِيمَ كُلَّهَا قَدْ اضْطَرَبَتْ.³² فَلِلْوَقْتِ أَخَذَ عَسْكَراً وَقَوَّادَ مَنَاتٍ وَرَكَضَ إِلَيْهِمْ. فَلَمَّا رَأَوْا الْأَمِيرَ وَالْعَسْكَرَ كَفُّوا عَنْ صَرْبِ بُولُسَ.

³³ جَبِئِدْ اقْتَرَبَ الْأَمِيرُ وَأَمْسَكَهُ وَأَمَرَ أَنْ يُقَيَّدَ بِسِلْسِلَتَيْنِ وَطَفِيقٌ يَسْتَحْزِرُ، تُرَى مَنْ يَكُونُ وَمَادَا فَعَلَ.³⁴ وَكَانَ الْبَعْضُ يَصْرُخُونَ بِشَيْءٍ وَالْبَعْضُ بِشَيْءٍ آخَرَ فِي الْجَمْعِ. وَلَمَّا لَمْ يَقْدِرْ أَنْ يَعْلَمَ الْبَقِيَّةَ لِسَبَبِ الشَّعْبِ، أَمَرَ أَنْ يَذْهَبَ بِهِ إِلَى الْمُعَسْكَرِ.³⁵ وَلَمَّا صَارَ عَلَى الدَّرَجِ اتَّفَقَ أَنَّ الْعَسْكَرَ حَمَلَهُ بِسَبَبِ غُفَى الْجَمْعِ.³⁶ لِأَنَّ جُمْهُورَ الشَّعْبِ كَانُوا يَبْغُونَهُ صَارَخِينَ: خُذْهُ.

³⁷ وَإِذْ قَارَبَ بُولُسُ أَنْ يَدْخُلَ الْمُعَسْكَرَ قَالَ لِلْأَمِيرِ:

Fall wird das Volk zusammenkommen, wenn sie gehört haben, dass du gekommen bist.²³ So tu nun das, was wir dir sagen. Wir haben hier vier Männer, die haben ein Gelübde auf sich genommen;²⁴ die nimm zu dir und lass dich reinigen mit ihnen und trage die Kosten für sie, dass sie ihr Hauptscheren können; so werden alle wahrnehmen, dass es nicht so ist, wie man über dich berichtet hat, sondern dass du selber auch nach dem Gesetz lebst und es hältst.²⁵ Den Gläubigen aus den Heiden aber haben wir geschrieben, was wir beschlossen haben, dass sie keines der Gesetze einhalten müssen, sondern sich nur vor dem Götzenopfer, vor Blut, vor Ersticktem und vor Unzucht hüten sollen.²⁶ Da nahm Paulus die Männer zu sich und am nächsten Tag reinigte er sich mit ihnen und ging in den Tempel, um das Ende der Tage der Reinigung anzukündigen, damit für jeden von ihnen das Opfer dargebracht werde.

Die Verhaftung des Paulus

²⁷ Als aber die sieben Tage zu Ende gingen, sahen ihn die Juden aus Asien im Tempel und erregten das ganze Volk, legten die Hände an ihn und schrien:²⁸ Ihr Männer von Israel, helft! Dies ist der Mensch, der alle Menschen an allen Enden lehrt gegen unser Volk, gegen das Gesetz und gegen diese Stätte; dazu hat er auch Griechen in den Tempel geführt und diese heilige Stätte entweiht.²⁹ Denn sie hatten mit ihm Trophimus, den Epheser, in der Stadt gesehen; den, meinten sie, hätte Paulus in den Tempel geführt.³⁰ Und die ganze Stadt geriet in Aufregung, und es entstand ein Auflauf des Volks. Sie ergriffen aber

أَبْجُورُ لِي أَنْ أَقُولَ لَكَ شَيْئًا؟ فَقَالَ: أَتَعْرِفُ
الْيُونَانِيَّةَ؟³⁸ أَفَلَسْتَ أَنْتَ الْمِصْرِيَّ الَّذِي صَنَعَ قَبْلَ هَذِهِ
الْأَيَّامِ فِتْنَةً وَأَخْرَجَ إِلَى التَّبَرَّةِ أَرْبَعَةَ الْآلَافِ الرَّجُلَ مِنْ
الْقَتْلَةِ.³⁹ فَقَالَ بُولُسُ: أَنَا رَجُلٌ يَهُودِيٌّ طَرَسُوسِيٌّ مِنْ
أَهْلِ مَدِينَةٍ غَيْرِ دَنِيَّةٍ مِنْ كِيلِيكِيَّةٍ، وَالتَّمَسْتُ مِنْكَ أَنْ تَأْدَرَ
لِي أَنْ أَكَلِمَ الشَّعْبَ.⁴⁰ فَلَمَّا أَذِنَ لَهُ وَقَفَ بُولُسُ عَلَى
الدَّرَجِ وَأَيْشَارَ بِيَدِهِ إِلَى الشَّعْبِ، فَصَارَ سَكُوتٌ عَظِيمٌ،
فَتَادَى بِاللَّغَةِ الْعِبْرَانِيَّةِ قَائِلًا:

Paulus und zogen ihn zum Tempel hinaus; und sogleich wurden die Türen zugeschlossen.³¹ Als sie ihn aber töten wollten, kam die Nachricht hinauf vor den Oberst der Abteilung, dass ganz Jerusalem in Aufruhr sei.³² Der nahm sogleich Soldaten und Hauptleute zu sich und lief hinunter zu ihnen. Als sie aber den Oberst und die Soldaten sahen, hörten sie auf, Paulus zu schlagen.

³³ Als aber der Oberst herangekommen war, nahm er ihn fest und ließ ihn mit zwei Ketten fesseln und fragte, wer er wäre und was er getan hätte.³⁴ Einer aber rief dies, der andere das im Volk. Da er aber nichts Gewisses erfahren konnte um des Getümmels willen, ließ er ihn in die Burg führen.³⁵ Und als er an die Stufen kam, mussten ihn die Soldaten tragen wegen der Gewalt des Volks;³⁶ denn die Volksmenge lief hinterher und schrie: Weg mit ihm!

³⁷ Als aber Paulus in die Burg geführt werden sollte, fragte er den Oberst: Darf ich mit dir reden? Er aber sprach: Kannst du Griechisch?³⁸ Bist du nicht der Ägypter, der vor diesen Tagen einen Aufruhr gemacht hat und viertausend Aufständische in die Wüste hinausgeführt hat?³⁹ Paulus aber sprach: Ich bin ein jüdischer Mann aus Tarsus, Bürger einer namhaften Stadt in Zilizien. Ich bitte dich, erlaube mir, zu dem Volk zu reden.⁴⁰ Als er aber es ihm erlaubte, trat Paulus auf die Stufen und winkte dem Volk mit der Hand. Und da nun eine große Stille entstand, redete er zu ihnen auf Hebräisch und sprach: